

ធម្មទេសនា អភិបូជាថ្ងៃអាទិត្យ
កម្ពុជាមួយ ព្រះវិហារមួយ សេវាមួយ
ថ្ងៃទី 7 ខែមិថុនា ឆ្នាំ 2020

The Rt. Rev. Gregory H. Rickel

ថ្ងៃនេះគឺជាថ្ងៃអភិបូជាថ្ងៃអាទិត្យ។
វាជាថ្ងៃដែលព្រះវិហារគូសបញ្ជាក់ពីអាថ៌កំបាំង
ហើយអ្នកខ្លះនិយាយថា
ជាគំនិតស្តីពីព្រះដែលពិបាកយល់មែនទែន
ដូចជាព្រះមួយព្រះអង្គសម្តែងចេញជាបីព្រះអង្គ។
ជាការពិតណាស់
មានរឿងជាច្រើនកំពុងកើតឡើងនៅក្នុងជីវិតរបស់យើង
ឯនាពេលបច្ចុប្បន្ននេះ គឺរោគរាតត្បាតពីរករណី
មួយគឺជាមេរោគដែលមើលមិនឃើញ ហើយនៅតែស្លាប់។
វាជិះជាប់លើយើងរាល់គ្នាជាច្រើនដែលរស់នៅទីនោះ

ដើម្បីរាលដាលដល់អ្នកដទៃ។

វាពិតជាមិនមានគ្រោះថ្នាក់អ្វីទាំងអស់

លើកលែងតែវាមានយើង រុច្ចរ

ដែលយើងត្រូវបានអំពាវនាវឱ្យយកវាមកជាមួយ

ចែករំលែកវាជាមួយអ្នកដទៃដោយមិនដឹងខ្លួន។

រោគរាតត្យាតទីពីរ គឺការរើសអើងជាតិសាសន៍

វាក៏ជាមេរោគដែរ។

វាជិះជាប់លើយើងរាល់គ្នាជាច្រើនដែលរស់នៅទីនោះ

ដើម្បីរាលដាលដល់អ្នកដទៃ។

យើងក៏ជារុច្ចរនៃជាតិសាសន៍ផងដែរ

ដែលយកវាមកជាមួយ

ចែករំលែកវាជាមួយអ្នកដទៃដោយមិនដឹងខ្លួន។

នៅក្នុងរោគរាតត្យាតទាំងពីរនេះ

តើអ្វីដែលនឹងធ្វើឱ្យមេរោគបង្កាត់ពូជ និងរីកចម្រើន

ហើយឱសថប្រឆាំងនឹងវាពិតជាដូចគ្នា។

ការបដិសេធធ្វើឱ្យការរីករាលដាលរោគទាំងពីរដូចជាភ្លើង

ងនេះព្រៃដូច្នោះដែរ

ហើយមធ្យោបាយដោះស្រាយដ៏ល្អបំផុតក្នុងករណីទាំងពីរ
គឺជាសេចក្តីស្រឡាញ់អស់កល្បជានិច្ចសម្រាប់ខ្លួនឯង
និងមនុស្សគ្រប់ៗគ្នា។

ចំណុចទាំងអស់ដែលអាចបង្កើតគោលលទ្ធិខាងទ្រឹស្តីនេះ
គឺ ព្រះត្រៃឯក ដែលហាក់ដូចជាមិនសមហេតុសមផល។
ប៉ុន្តែ

ខ្ញុំសង្ឃឹមថានឹងលុបបំបាត់គំនិតនេះចោលនៅថ្ងៃនេះ។

ហេតុផលមួយដែលយើងបានជ្រើសរើសនៅថ្ងៃអាទិត្យនេះ
គឺព្រះត្រៃឯកថ្ងៃអាទិត្យ ដែលត្រូវបានផ្តល់ឱ្យអ្នករាល់គ្នា
បញ្ចជិត និងគ្រហស្ថ

អ្នកទាំងអស់គ្នារាល់ថ្ងៃឈប់សម្រាកពីការងារដែលជំរុញទី
កចិត្ត និងប្រកបដោយកិត្តិគុណ

ដែលអ្នកបានធ្វើក្នុងការជួយយើងឱ្យរក្សាទំនាក់ទំនង
តាមរយៈវិធីទាំងអស់ដែលអ្នកធ្វើ។

យើងក៏ចង់ធ្វើវាឱ្យបានឆាប់តាមដែលអាចធ្វើបានក្នុង
ក្តីសង្ឃឹមផងដែរ

ដែលអ្នករាល់គ្នាមួយចំនួននឹងត្រឡប់មកម្វាយបង្គំផ្ទាល់
ក្នុងពេលឆាប់ៗនេះ។ ហើយចុងក្រោយ

ព្រះត្រៃឯកថ្ងៃអាទិត្យត្រូវបានគេជ្រើសរើសជាអំណោយដ
ល់គ្រូគង្វាលគ្រប់ទីកន្លែង

ដោយសារតែនេះជាថ្ងៃអាទិត្យដែលគួរឱ្យខ្លាចបំផុតសម្រា
ប់គ្រូគង្វាលមួយចំនួន។ ជាញឹកញាប់

ក្នុងនាមខ្ញុំជាសាកលវិទ្យាធិការ

សូមគោរពអញ្ជើញគ្រូគង្វាលជារៀងរាល់

និងផ្តល់កាលបរិច្ឆេទឱ្យពួកគាត់យ៉ាងងាយស្រួល

ហើយធ្វើវាឱ្យល្អ

និងឱ្យពួកគាត់រកឃើញនូវអ្វីដែលខ្ញុំបានធ្វើចំពោះពួក
គាត់។

ថ្ងៃនេះគឺជាវេនរបស់ខ្ញុំ

ហើយជាពិសេសមានគ្រូគង្វាលល្អៗជាច្រើនចូលមក

ហើយពួកគាត់ភាគច្រើនអាចអធិប្បាយបានប្រសើរជាង

ខ្ញុំឆ្ងាយណាស់ ដែលនេះវិតតែគួរឱ្យខ្លាច។

អ្វីដែលកើតឡើងនៅក្នុងជីវិតទូទៅរបស់យើង

ធ្វើឱ្យវាកាន់តែប្រសើរឡើង។

ព្រះត្រៃឯកគឺជាអ្វីដែលកំណត់គ្រិស្តសាសនាដាច់ដោយឡែក

កពីគ្នា។ តាមពិត

វាគឺជាគោលលទ្ធិមួយដែលធ្វើឱ្យជំនឿផ្សេងទៀតគួរឱ្យស

ង្ស័យចំពោះយើង។ ដូចជាជំនឿរបស់អាប្រាហាំដ៍សំខាន់

យើងឃើញថាមានព្រះតែមួយព្រះអង្គ

ប៉ុន្តែយើងបន្ថែមគំនិតនេះជាព្រះត្រៃឯក

ដែលថាព្រះមានបីព្រះអង្គ ... នៅក្នុងមួយព្រះអង្គ។

មួយក្នុងចំណោមអន្ទាក់នៃគ្រោះថ្នាក់នៃការអធិប្បាយថ្ងៃ
នេះ ដែលកំពុងព្យាយាមពន្យល់អំពីរឿងនោះ។

ខ្ញុំបានបោះបង់រឿងនោះចោលជាយូរមកហើយ។

ឥឡូវនេះ

ខ្ញុំកាន់តែមានសេចក្តីអំណរជាមួយនិងការជឿរឿងនេះ

ដោយមិនអាចពន្យល់បានពេញលេញ។

អ្នកខ្លះអាចនិយាយថា ខ្ញុំគ្រាន់តែជាមនុស្សចាស់

ហើយអ្នកខ្លះអាចនិយាយថាខ្ញុំគ្រាន់តែខ្ចីល។

ដូចរាល់ដងដែរ អ្នកត្រូវធ្វើការសម្រេចចិត្ត។

ប៉ុន្តែ អ្វីដែលខ្ញុំនឹងនិយាយគឺថាវាជាគោលលទ្ធិមួយ

ដែលខ្ញុំកាន់តែមានសេចក្តីអំណរជាងមុន

ហើយខ្ញុំអាចនិយាយបានថា ក្នុងអំឡុងពេលបច្ចុប្បន្ននេះ

យើងមានជីវិតរស់នៅ

ខ្ញុំក៏កាន់តែមានសេចក្តីអំណរខ្លាំងឡើង។

ព្រះត្រៃឯកបានបង្កើតផ្លូវទៅក្នុងវប្បធម៌សម័យទំនើប។
សព្វថ្ងៃនេះយើងទាំងអស់គ្នាដែលគោរពបូជាជាមួយគ្នាដ៏
ងពាក្យនានាពីបទចម្រៀង American Pie របស់លោក
Don McLean។

“ហើយបុរសបីនាក់ដែលខ្ញុំកោតសរសើររំលឹក គឺព្រះវរបិតា
ព្រះរាជបុត្រា និងព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធ
ដែលពួកគេបានឡើងជិះរថភ្លើងចុងក្រោយបំផុតនៅឆ្នេរ
សមុទ្រនៅថ្ងៃនោះ តន្ត្រីក៏បានស្លាប់ទៅ”។

ខ្ញុំចូលចិត្តបទចម្រៀង
ហើយខ្ញុំតែងតែចូលចិត្តបទចម្រៀងនោះ។
ខ្ញុំមិនជឿថាពួកគេសុទ្ធតែជាបុរសទាំងអស់នោះទេ
ហើយគំនិតរបស់គាត់អំពីព្រះត្រៃឯកមិនឆ្គងកាត់ទ្រឹស្តី
នៃការប្រមូលផ្តុំទេ
ប៉ុន្តែខ្ញុំចូលចិត្តការធ្វើដំណើររបស់គាត់

ជាកំនិតដែលថាព្រះត្រៃឯកជាព្រះតែមួយព្រះអង្គទាក់ទងនឹងខ្លួនឯង និងពិភពលោកផងដែរ.. នៅក្នុងនោះចាប់អារម្មណ៍នៅក្នុងអ្វីដែលកើតឡើងនៅទីនេះ។

ផ្នែកដែលខ្ញុំជឿនោះគឺពិត ហើយល្អ។

តាមពិត

គំនិតនៃព្រះត្រៃឯកពិតជាធ្វើឱ្យខ្ញុំរំភើបជាងពេលមុនៗទៅទៀត។

ខ្ញុំចូលចិត្តគំនិតដែលថាយើងមានព្រះជាម្ចាស់ដែលមានទំនាក់ទំនងនៅក្នុងខ្លួន។

អ្នកខ្លះអាចនិយាយបានថាមានបុគ្គលិកលក្ខណៈច្រើនប្រភេទ ដែលជារឿយៗត្រូវបានគេមើលឃើញថាមិនល្អប៉ុន្តែតាមន័យខ្លះយើងទាំងអស់គ្នាមានអស់ហើយ។

យើងទាំងអស់គ្នាមានផ្នែកខាងក្រៅរាងកាយ

ខាងក្នុងខ្លួនយើង

ដែលយើងចែករំលែកជាមួយមនុស្សមួយក្រុមតូច

និងមនុស្សខ្វាក់ដែលយើងមិនទាំងស្គាល់ខ្លួនឯងផង។

អ្នកល្បីខាងសាសនាម្នាក់ដែលខ្ញុំចូលចិត្តជាងគេគឺលោក

Miroslav Volf មានប្រសាសន៍ថា

“ដោយសារព្រះគ្រីស្ទជាព្រះដែលមិនមែនជាព្រះឯកោនោះ

ទេ ប៉ុន្តែជាការរួបរួមគ្នាព្រះបិតាព្រះអង្គ

ដែលជំនឿនាំឱ្យមនុស្សចូលមកក្នុងការប្រាស្រ័យទាក់ទង

គ្នាដ៏ល្អក្រៃលែង។ ទោះជាយ៉ាងនេះក្តី

មនុស្សម្នាក់មិនអាចមានការប្រាស្រ័យទាក់ទងដោយខ្លួន

ឯងជាមួយព្រះត្រៃដែលជា “បួននាក់ក្នុងមួយក្រុម”

ដូចដែលព្រះគ្រីស្ទជាព្រះមិនមែនជាអាទិទេពឯកជន

នោះទេ។

ការប្រាស្រ័យទាក់ទងជាមួយព្រះជាម្ចាស់នេះក៏រួបរួមជាមួយ

យអ្នកផ្សេងទៀតដែលបានថ្វាយខ្លួនរបស់ពួកគេក្នុងជំនឿ

លើព្រះដូចគ្នាផងដែរ។

ដូច្នេះការប្រព្រឹត្តដោយជំនឿតែមួយ

និងការប្រព្រឹត្តដូចគ្នា ធ្វើឱ្យ

មនុស្សម្នាក់មានចំណងមិត្តភាពថ្មីជាមួយនឹងព្រះ
និងជាមួយនឹងអ្នកដទៃទៀតដែលមានទំនាក់ទំនងជាមួយ
នឹងព្រះ"។

— Miroslav Volf បន្ទាប់ពីភាពស្រដៀងគ្នារបស់យើង៖

ព្រះវិហារគឺជារូបភាពនៃព្រះត្រៃឯក

នេះគឺជាការរួបរួមគ្នា ទំនាក់ទំនងរបស់យើងជាមួយព្រះ
និងជាមួយអ្នកដទៃទៀត។ វាគឺជាការរួបរួមគ្នា

នៅពេលយើងនៅដាច់ដោយឡែកពីគ្នា

ដើម្បីឱ្យអ្នកដទៃអាចរស់នៅបាន។

វាគឺជាការរួបរួមគ្នានៅពេលយើងជួបជុំគ្នា

ដើម្បីដង្ហែរក្សន ឬអធិស្ឋាន ឬតវ៉ា

ទោះយ៉ាងណាយើងអាចរកយុត្តិធម៌បាន។

វាគឺជាការរួបរួមសម្រាប់យើង

ដើម្បីព្យាយាមផ្លាស់ប្តូរខ្លួនឯង

ដើម្បីឱ្យយើងអាចក្លាយជាផ្នែកមួយនៃដំណោះស្រាយនា

នា។ ការរួមគ្នាគឺជាអ្វីដែលយើងធ្វើតែម្នាក់ឯង
រួមគ្នាដើម្បីធ្វើឱ្យពិភពលោកប្រសើរសម្រាប់អ្នករាល់គ្នា។

ខ្ញុំស្រឡាញ់គំនិតដែលថាព្រះរបស់យើងគឺមានទំនាក់ទំនង
ដោយខ្លួនឯង

ដែលបានធ្វើឱ្យប្រសើរឡើងដោយរួមបញ្ចូលយើងទាំងអស់
គ្នា។

នៅក្នុងព្រះត្រៃឯកនៃប្រភេទផ្សេងៗគ្នា

ខ្ញុំចង់និយាយទៅលើវគ្គព្រះត្រៃឯក

ដែលត្រូវបានបញ្ចូលនៅក្នុងគំនិត

និងដួងចិត្តរបស់ខ្ញុំបន្ទាប់ពីសប្តាហ៍កន្លងមកនេះ។

ជាការពិត

មនុស្សម្នាក់ត្រូវតែធ្វើជាប្រធានាធិបតីរបស់យើងកាន់

ព្រះគម្ពីរគ្រីស្ទ នៅខាងមុខព្រះវិហារ **St. John's**

Episcopal ឆ្លងកាត់ផ្លូវពីសេតវិមាន។ ទី 2

គិលានុប្បដ្ឋាយិកា

និងអ្នកឆ្លើយតបដំបូងដែលចេញពីការប្រយុទ្ធជាមួយជំងឺរាតត្បាតមួយគឺ **COVID-19** ដើម្បីលើកទឹកចិត្ត

និងថ្លែងអំណរគុណដល់ក្រុមបាតុករដែលដើរដោយសន្តិភាពតាមដងផ្លូវទាមទារយុត្តិធម៌

និងកំពុងជាសះស្បើយពីជំងឺរាតត្បាតទី 2

ដែលបានផ្ទុះឡើងក្នុងចំណោមពួកយើងអស់រយៈពេលជាយូរមកហើយ

និងចុងក្រោយនៃក្មេងស្រីជនជាតិអាមេរិកកាំងកាត់អាហ្វ្រិក នៅព្រលប់ល្ងាចមួយ

ជាក់ស្តែងក្នុងអំឡុងពេលនៃការតវ៉ាមួយនៅក្នុងទីក្រុងមួយរបស់យើង ដែលមានសញ្ញាសម្គាល់ធំជាងនាង

ត្រូវបានគេគ្របលើក្បាលរបស់នាងដែលអានថា

“តើខ្ញុំជាមនុស្សបន្ទាប់មែនទេ?”

វត្តទាំងបីនេះ

វត្តប្លែកៗពិតជាធ្វើឱ្យខ្ញុំពិបាកក្នុងសប្តាហ៍នេះ។

ពួកគេឈរផ្ទុយគ្នា។ កូនដែលគ្មានអំណាច

គ្រាន់តែចាប់ផ្តើមដឹងអំពីវិសមភាពដែលជាសិទ្ធិកំណើតរ

បស់នាងនៅក្នុងប្រទេសនេះ

និងជាប្រធានាធិបតីដែលជាមេដឹកនាំនៃប្រទេសនេះ

សម្រាប់កូននោះ

ហើយសម្រាប់យើងទាំងអស់គ្នាដែលមានអំណាចទាំងអស់

អាចមាន។

មានថាមពលគ្រប់គ្រាន់ដើម្បីលុបការរើសាធារណៈ

និងថតរូបដែលគាត់ចង់បាន។ ហើយបន្ទាប់មក

អ្នកដែលមានក្តីសង្ឃឹមកាន់តែច្រើន កម្មករ

វិបុលនៅជួរមុខនៃជំងឺរាតត្បាតពីរផ្សេងគ្នា មួយថ្មី

និងបំផ្លិចបំផ្លាញ

ហើយមួយទៀតនៅជាមួយយើងចាប់តាំងពីការចាប់ផ្តើម

នៃប្រទេសនេះ ហើយគ្រាន់តែជាការបំផ្លិចបំផ្លាញប៉ុណ្ណោះ។

កន្លែងណាមួយនៅកណ្តាលឆាកទាំងអស់នោះគឺជាសេចក្តី
ពិត ផ្លូវត្រូវ។

ហើយនៅក្នុងវគ្គទាំងអស់មានសារសម្រាប់យើង។

មិនថាអ្នកគិតថាថ្ងៃចន្ទរបស់លោកប្រធានាធិបតីទៅកា

ន់ **St. John's** ជារឿងល្អ ឬជាការគួរឱ្យស្តាប់ខ្លឹមនោះទេ

អ្វីដែលវាគួរនិយាយមកយើងទាំងអស់គ្នានោះ

គឺថាវាមិនគ្រប់គ្រាន់ទេក្នុងការកាន់ព្រះគម្ពីរគ្រិស្ត

ឬកាន់ព្រះគម្ពីរមួយ យើងទាំងអស់គ្នាត្រូវបើក អាន

គូសចំណាំ

ហើយបញ្ចូលសារក្នុងអត្ថបទនោះហើយបន្ទាប់មកផ្សាយវា

។ ពេលខ្លះមនុស្សសួរខ្ញុំថាតើខ្ញុំជឿលើព្រះគម្ពីរឬអត់

ហើយខ្ញុំតែងតែនិយាយថាទេ។ ទោះយ៉ាងណាក៏ដោយ

ខ្ញុំជឿថាវាជាអ្វីគ្រប់យ៉ាងដែលខ្ញុំត្រូវការដើម្បីមានទំនាក់

ទំនងជាមួយព្រះអម្ចាស់របស់យើង

ហើយខ្ញុំជឿថាព្រះអម្ចាស់

និងសេចក្តីពិតទាំងអស់ដែលព្រះគម្ពីរមានចង្អុលបង្ហាញ

។ នៅក្នុងរូបភាពរបស់ក្មេងស្រីតូចនោះ

សំណួររបស់នាងមិនមែនសម្រាប់សង្គមរបស់យើង

ឬសម្រាប់តែមន្ត្រីប៉ូលីស

ឬសម្រាប់តែប្រធានាធិបតីនោះទេ។

សំណួរនោះត្រូវបានដឹកនាំចំពោះពោះអ្នក និងខ្ញុំ។

ការស្រែករកជំនួយដែលកប់នៅក្នុងសំណួរនោះក៏ត្រូវបាន

ដឹកនាំដោយយើងម្នាក់ៗផងដែរ។

វត្តនៃបុគ្គលិកថែទាំសុខភាព

និងអ្នកតវ៉ាទះដៃអបអរសាទរចំពោះគ្នាទៅវិញទៅមក

គឺជាការក្រឡេកមើលនូវអ្វីដែលយើងអាចមាន

អ្វីដែលគួរតែជារបស់ខ្លួនឯងដែលប្រសើរ។

ខ្ញុំបានឮគេនិយាយថាសព្វថ្ងៃនេះ

យើងមិនមានការរួបរួមគ្នាទេពេលនេះ។

ប៉ុន្តែខ្ញុំសូមអង្វរឱ្យមានខុសពីនេះ។ ឥឡូវនេះ

យើងមិនមាននំប៉័ង និងស្រាទេ

ប៉ុន្តែការរួបរួមគ្នាគឺការរស់នៅមានជីវិត និងសេចក្តីល្អ

និងមិនចេះចប់មិនចេះហើយ។

ខ្ញុំបានឮគេនិយាយថាសព្វថ្ងៃនេះ

ព្រះវិហាររបស់យើងត្រូវបានបិទ

ប៉ុន្តែរឿងនេះមិនពិតនោះទេ។

អាគារព្រះវិហារអាចនឹងត្រូវបានបិទ

ប៉ុន្តែព្រះវិហារមិនត្រូវបានបិទនោះទេ

ហើយព្រះវិហារក៏មិនដែលបិទដែរ

ព្រោះព្រះវិហារគឺជាពួកយើង

ហើយបានចងភ្ជាប់គ្នាដោយមិនគិតពីពេលវេលា

និងទីកន្លែងឡើយ។

ហើយខ្ញុំបានឮគេនិយាយនៅថ្ងៃនេះថា

ព្រះអម្ចាស់ហាក់ដូចជានៅឆ្ងាយណាស់

ប៉ុន្តែព្រះអម្ចាស់របស់យើងជាព្រះបិតាព្រះអង្គក្នុងមួយព្រះអ

អង្គ ដែលមានទំនាក់ទំនងដោយខ្លួនឯង
វាក៏ជិតស្និទ្ធនឹងដង្ហើមបន្ទាប់របស់អ្នក។

ហើយខ្ញុំប្រាកដថាខ្ញុំមិនបានពន្យល់ព្រះត្រៃឯកដល់អ្នក
ទេនៅថ្ងៃនេះ ប៉ុន្តែតាមពិតខ្ញុំមិនបានកំណត់ទេ។

ដូចខារិនអាមស្ត្រងនិយាយថា

“ព្រះយេស៊ូវមិនបានចំណាយពេលវេលាវែកញែកជាច្រើនអំពីព្រះត្រៃឯក ឬបាបដើម ឬការចាប់កំណើតដែលបានធ្វើឱ្យសាវ័កនៅសម័យក្រោយមានការចាប់អារម្មណ៍នោះទេ។ ទ្រង់បានធ្វើអំពើល្អហើយចេះអាណិតអាសូរ” ។

និយាយឱ្យខ្លីកាត់បានអនុវត្តសេចក្តីស្រឡាញ់។

ទំនាក់ទំនងជាមួយអ្នកដទៃ

និងជាមួយព្រះរបស់យើងដែលជាទំនាក់ទំនងផ្ទាល់

និងក្នុងខ្លួនយើង។ នោះគឺជាចំណងដ៏ធំបំផុតរបស់យើង

ដែលជាសំណងសម្រាប់អ្វីដែលធ្វើឱ្យយើងឈឺចាប់
និងការហៅសំខាន់របស់យើងជាអ្នកដើរតាមព្រះយេស៊ូ។

បងប្អូនស្រី

និងបងប្អូនប្រុសខ្ញុំបាននិយាយពាក្យទាំងនេះទៅកាន់អ្នក
ក្នុងនាមព្រះត្រៃឯក

ដែលជាផ្នែកមួយនៃបីដែលបង្កើតប្រោសលោះ

និងជាបុព្វបុរសរបស់យើងដែលបានបន្សល់ទុកឱ្យយើងគឺ
ព្រះរូបិកា ព្រះរាជបុត្រា និងព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធ។ អាមែន